

TYTUŁ I
OCHRONA NIELETNICH W INTERNECIE

Sekcja 1

**Wzmocnienie uprawnień urzędu regulacyjnego ds. komunikacji
audiowizualnej i cyfrowej w odniesieniu do ochrony nieletnich w
internecie**

Artykuł 1

Artykuł 10 ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu do gospodarki cyfrowej otrzymuje brzmienie:

„ *Artykuł 10.* - I. - Urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej zapewnia, aby treści pornograficzne udostępniane publicznie za pośrednictwem usługi komunikacji internetowej nie były dostępne dla nieletnich.

„ W tym celu, po konsultacji z francuskim organem ochrony danych, opracowuje on ogólne repozytorium określające wymogi techniczne, które muszą spełniać systemy weryfikacji wieku utworzone w celu dostępu do usług internetowej komunikacji publicznej, które udostępniają publicznie treści pornograficzne, pod względem wiarygodności weryfikacji wieku użytkowników i poszanowania ich prywatności.

„ II. - Urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może wezwać osobę, której działalność polega na publikowaniu usługi internetowej komunikacji publicznej umożliwiającej dostęp do treści pornograficznych, do zastosowania się w terminie jednego miesiąca do repozytorium, o którym mowa w akapicie drugim pkt I. Urząd podaje te wezwania do wiadomości publicznej.

„ Jeżeli dana osoba nie zastosuje się do wezwania po upływie tego terminu, urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może, na warunkach określonych w art. 42-7 ustawy nr 86-1067 z dnia 30 września 1986 r. o swobodzie komunikacji, nałożyć karę pieniężną.

„ Kwota kary uwzględnia charakter, wagę i czas trwania naruszenia, a także, w stosownych przypadkach, korzyści wynikające z tego naruszenia oraz naruszenia popełnione wcześniej. Nałożona w ten sposób kara nie może przekraczać 75 000 EUR lub 1 % światowego obrotu z wyłączeniem podatków w poprzednim roku obrotowym, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa. Maksymalna kwota ta zostanie zwiększona do 150 000 EUR lub 2 % światowego obrotu z wyłączeniem podatków, jeżeli naruszenie powtórzy się w ciągu 5 lat od daty uprawomocnienia się pierwszej decyzji w sprawie nałożenia kary.

„ Kary finansowe są odzyskiwane w taki sam sposób, jak długi państwowe inne niż podatki i cła.”

Artykuł 2

Artykuł 23 ustawy nr 2020-936 z dnia 30 lipca 2020 r. o ochronie ofiar przemocy domowej otrzymuje brzmienie:

„ *Artykuł 23* - I. - Prezes urzędu regulacyjnego ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej, w przypadku stwierdzenia, że osoba, której działalność polega na publikowaniu usługi internetowej komunikacji publicznej, umożliwia nieletnim dostęp do treści pornograficznych z naruszeniem art. 227-24 kodeksu karnego, powiadamia tę osobę pismem zawierającym uzasadnione uwagi, doręczonym w sposób umożliwiający ustalenie daty jego otrzymania. Adresat tego pisma ma 15 dni na przedstawienie swoich uwag.

„ Po upływie tego terminu i uznaniu, że zachodzą okoliczności opisane w poprzednim akapicie, prezes urzędu regulacyjnego ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może, w drodze uzasadnionej decyzji, wezwać daną osobę do podjęcia wszelkich środków w celu uniemożliwienia nieletnim dostępu do zakazanych treści. Nakazowi temu towarzyszy okres wykonania, który nie może być krótszy niż 15 dni. Jednocześnie zwraca się na to uwagę dostawców usług dostępu do internetu w rozumieniu art. 6 pkt I ust. 1 ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu do gospodarki cyfrowej.

„ II. - W przypadku niewykonania nakazu, o którym mowa w pkt I niniejszego artykułu, urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może powiadomić dostawców usług dostępu do internetu, w dowolny sposób umożliwiający ustalenie daty otrzymania, o adresach e-mail usług internetowej komunikacji publicznej, które były przedmiotem procedury opisanej w pkt I, a także o tych usługach, które zawierają te same treści, w całości lub w znacznej części, i które mają te same środki dostępu. Osoby te muszą wówczas uniemożliwić dostęp do tych adresów w ciągu 48 godzin. Jednakże w przypadku niedostępności przez osobę publikującą usługę internetowej komunikacji publicznej informacji, o których mowa w art. 1-1 ustawy z dnia 21 czerwca 2004 r., o której mowa powyżej, urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może dokonać powiadomienia przewidzianego w niniejszym pkt II bez wdrożenia procedury przewidzianej w pkt I.

„ Urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może również zgłosić adresy e-mail tych usług internetowej komunikacji publicznej, a także adresy tych usług, które zawierają te same treści, w całości lub w znacznej części i które mają te same środki dostępu, do wyszukiwarek lub katalogów, które mają okres 5 dni na zaprzestanie odwoływania się do usługi internetowej komunikacji publicznej.

„ Środki przewidziane w niniejszym pkt II nakłada się na maksymalny okres 24 miesięcy. Ich konieczność jest poddawana ponownej ocenie, z urzędu lub na wniosek, co najmniej raz na 12 miesięcy. Po ustaniu

okoliczności, o których mowa w akapicie pierwszym punktu I, urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej niezwłocznie powiadamia adresatów powiadomień przewidzianych w niniejszym punkcie II o zniesieniu tych środków.

„ Urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej co roku podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie z działalności na temat warunków wykonywania i wyników swojej działalności, w którym określa się w szczególności liczbę decyzji o nakazie zaprzestania szkodliwych praktyk i działania podjęte w ich następstwie, a także liczbę adresów e-mail, które zostały objęte środkiem polegającym na zablokowaniu dostępu lub usunięciu z wykazu. Sprawozdanie to przedkładane jest rządowi i parlamentowi.

„ III.- Bez uszczerbku dla art. L. 521-1 i L. 521-2 kodeksu postępowania administracyjnego osoby wymienione w pkt I i II mogą zwrócić się do prezesa sądu administracyjnego lub wyznaczonego przez niego sędziego o uchylenie środków, o których mowa w pkt I i II niniejszego artykułu w terminie 5 dni od ich otrzymania.

„ Decyzja w sprawie zgodności z prawem zgłoszenia zostaje podjęta w ciągu jednego miesiąca od przekazania sprawy. Wysłuchanie jest otwarte dla publiczności. Odbywa się ono bez udziału sprawozdawcy publicznego.

„ Odwołania od wyroków wydanych zgodnie z dwoma poprzednimi ustępami mogą być wnoszone w terminie 10 dni od ich ogłoszenia. W takim przypadku sąd odwoławczy orzeka w terminie trzech miesięcy od dnia przekazania mu sprawy.

„ IV. - W przypadku nieprzestrzegania obowiązków określonych w niniejszym artykule urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może, na warunkach określonych w art. 42-7 ustawy nr 86-1067 z dnia 30 września 1986 r. o swobodzie komunikacji, nałożyć karę pieniężną.

„ Jednakże żadna kara nie może zostać nałożona w przypadku, gdy z powodu siły wyższej lub faktycznej niemożliwości, których nie można jej przypisać, dana osoba nie jest w stanie spełnić nałożonego na nią obowiązku lub w przypadku wszczęcia procedury przewidzianej w pkt III, o ile nie była ona przedmiotem ostatecznej decyzji.

„ Kwota kary uwzględnia charakter, wagę i czas trwania naruszenia, a także, w stosownych przypadkach, korzyści wynikające z tego naruszenia oraz naruszenia popełnione wcześniej. W przypadku naruszenia obowiązków określonych w pkt I wysokość kary nie może przekroczyć kwoty 250 000 euro lub kwoty stanowiącej równowartość 4 % światowego obrotu bez podatku, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa. Maksymalna kwota ta zostanie zwiększona do 500 000 EUR lub 6 % światowego obrotu z wyłączeniem podatków, jeżeli naruszenie powtórzy się w ciągu 5 lat od daty uprawomocnienia się pierwszej decyzji w sprawie nałożenia kary.

„ W przypadku niewywiązania się z obowiązków określonych w pkt II kwota kary nie może przekroczyć kwoty 75 000 EUR lub kwoty odpowiadającej 1 % światowego obrotu z wyłączeniem podatków, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa. Maksymalna kwota ta zostanie zwiększona do 150 000 EUR lub 2 % światowego obrotu z wyłączeniem podatków, jeżeli naruszenie powtórzy się w ciągu 5 lat od daty uprawomocnienia się pierwszej decyzji w sprawie nałożenia kary.

„ W przypadku nałożenia grzywny administracyjnej na tę samą osobę zgodnie z niniejszym artykułem oraz grzywny karnej za te same czyny, łączna kwota nałożonych grzywien nie może przekraczać najwyższego ustawowego maksimum nałożonych kar.

„ Kary finansowe są pobierane w taki sam sposób, jak długi państwowe inne niż podatki i cła.

„ V. – Przedstawiciele urzędu regulacyjnego ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej mogą, o ile zostali specjalnie upoważnieni do tego celu przez urząd i zaprzysiężeni na warunkach określonych w dekrete Rady Stanu, zgłosić, że usługa internetowej komunikacji publicznej umożliwia nieletnim dostęp do treści pornograficznych.

„ VI. – Warunki stosowania niniejszego artykułu określa dekret Rady Stanu.”

Nakładanie kar za niezastosowanie się w ciągu 24 godzin do żądania organu administracyjnego usunięcia treści zawierających pornografię dziecięcą

Artykuł 3

Po art. 6-1-5 ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu w gospodarce cyfrowej, dodaje się art. 6-2, 6-2-1 i 6-2-2 zredagowane w następujący sposób:

„ *Artykuł 6-2.* – I. – Jeżeli wobec dostawcy usług hostingowych nigdy nie skierowano żądania na podstawie art. 6-1 o usunięcie wizerunku lub przedstawiania nieletnich o charakterze pornograficznym, objętego zakresem art. 227-23 kodeksu karnego, organ administracyjny, o którym mowa w art. 6-1, przekazuje tej osobie informacje na temat obowiązujących procedur i terminów, co najmniej 12 godzin przed wystosowaniem żądania wycofania.

„ II. – Jeżeli osoba, o której mowa w pkt I niniejszego artykułu, nie może zastosować się do żądania wycofania z powodu siły wyższej lub faktycznej niemożności, których nie można jej przypisać, bez zbędnej zwłoki informuje o tym organ administracyjny, który wystawił żądanie wycofania.

„ Bieg terminu, o którym mowa w art. 6-1 akapit drugi, rozpoczyna się z chwilą ustania przyczyn, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

„ Jeżeli osoba, o której mowa w pkt I niniejszego artykułu, nie może zastosować się do żądania wycofania ze względu na to, że żądanie zawiera oczywiste błędy lub nie zawiera wystarczających informacji umożliwiających jego wykonanie, bez zbędnej zwłoki informuje o tym organ administracyjny, który wystawił żądanie wycofania.

„ Termin określony w art. 6-1 akapit drugi rozpoczyna bieg z chwilą otrzymania przez dostawcę usług hostingowych niezbędnych wyjaśnień.

„ III. - W przypadku usunięcia przez dostawcę usług hostingowych wizerunku lub przedstawienia nieletnich o charakterze pornograficznym, o których mowa w art. 227-23 kodeksu karnego, dostawca ten jest zobowiązany do jak najszybszego poinformowania dostawcy treści o przyczynach, które doprowadziły do usunięcia wizerunku lub przedstawienia oraz o przysługujących mu prawach do zakwestionowania żądania wycofania przed właściwym sądem administracyjnym. Przesyła mu również kopię żądania wycofania.

„ *Artykuł 6-2-1.* - I. - Nieusunięcie przez dostawców usług hostingowych wizerunków lub przedstawień nieletnich o charakterze pornograficznym, o których mowa w art. 227-23 francuskiego kodeksu karnego, w ciągu 24 godzin od otrzymania żądania usunięcia, o którym mowa w art. 6-1, podlega karze jednego roku pozbawienia wolności i grzywnie w wysokości 250 000 euro.

„ Jeżeli naruszenie określone w akapicie pierwszym jest zwyczajowo popełniane przez osobę prawną, kwota grzywny może zostać podwyższona do 4 % jej światowego obrotu z wyłączeniem podatków z poprzedniego roku obrotowego.

„ II. Osoby prawne uznane za odpowiedzialne karnie, na warunkach określonych w art. 121-2 francuskiego kodeksu karnego, za przestępstwa określone w pkt I podlegają, oprócz grzywny określonej w art. 131-38 tego samego kodeksu, karom przewidzianym w art. 131-39 ust. 2 i 9 tego kodeksu. Zakaz przewidziany w tym samym art. 131-39 ust. 2 nakłada się na okres maksymalnie pięciu lat i dotyczy działalności zawodowej, w trakcie której lub przy okazji której popełniono przestępstwo.

„ *Artykuł 6-2-2.* - I - Bez uszczerbku dla art. L. 521-1 i L. 521-2 kodeksu postępowania administracyjnego, dostawcy usług hostingowych i dostawcy treści, których dotyczy wnioski złożony na podstawie art. 6-1 o usunięcie wizerunku lub przedstawienia nieletnich o charakterze pornograficznym, o którym mowa w art. 227-23 kodeksu karnego, a także osoba uprawniona, o której mowa w art. 6-1 niniejszej ustawy, mogą zwrócić się do prezesa sądu administracyjnego lub delegowanego przez niego sędziego o anulowanie tego żądania, w ciągu 48 godzin od jego

otrzymania lub, w przypadku dostawcy treści, otrzymania informacji od dostawcy usług hostingowych o usunięciu treści.

„ II. - Decyzję w sprawie zgodności z prawem nakazu usunięcia podejmuje się w ciągu 72 godzin od przekazania sprawy. Wysłuchanie jest otwarte dla publiczności. Odbywa się ono bez udziału sprawozdawcy publicznego.

„ III. - Odwołania od orzeczeń wydanych w sprawie zgodności z prawem decyzji zgodnie z pkt I niniejszego artykułu mogą być składane w terminie 10 dni od daty ich doręczenia. W takim przypadku sąd odwoławczy orzeka w terminie jednego miesiąca od daty przekazania sprawy.

„ IV. - Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu określa się dekretem Rady Stanu”.

TYTUŁ II **OCHRONA OBYWATELI W ŚRODOWISKU CYFROWYM**

Artykuł 4

I. - W ustawie nr 86-1067 z dnia 30 września 1986 r. o swobodzie komunikacji wprowadza się następujące zmiany:

(1) W art. 42 po akapicie pierwszym dodaje się nowy akapit w brzmieniu:

„ Wydawcy i dystrybutorzy audiowizualnych usług komunikacyjnych, operatorzy sieci satelitarnych i dostawcy usług technicznych, z których korzystają takie osoby, mogą zostać wezwani do wykonania obowiązków nałożonych przepisami przyjętymi na podstawie art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącymi zakazu nadawania treści usług komunikacji audiowizualnej.”;

(2) W pierwszym zdaniu pierwszego akapitu artykułu 42-10, po wyrazach: „niniejszej ustawy” dodaje się następujące wyrazy: „lub rozporządzenia europejskiego przyjętego na podstawie art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącego zakazu nadawania treści usług komunikacji audiowizualnej”.

II. - Artykuł 11 ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu w gospodarce cyfrowej zastępuje się następującymi przepisami:

„ *Artykuł 11.* - I. - Urząd regulacyjny ds. komunikacji audiowizualnej i cyfrowej może wezwać każdą osobę, o której mowa w art. 1-1 pkt I niniejszej ustawy, do usunięcia treści lub zaprzestania nadawania treści, które naruszają przepisy przyjęte na podstawie art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczące zakazu rozpowszechniania

treści pochodzących od osób, na które nałożono kary. Osoba otrzymująca formalne zawiadomienie ma 72 godziny na przedstawienie swoich uwag.

„ II. - Po upływie tego terminu oraz w przypadku niewykonania zobowiązania urząd może powiadomić dostawców usług dostępu do internetu o wykazie adresów e-mail usług internetowej komunikacji publicznej, w ramach których hostowane lub nadawane są treści pochodzące od osób, których dotyczyło zawiadomienie, tak aby mogli oni niezwłocznie uniemożliwić dostęp do tych adresów. Jednakże w przypadku braku elementów identyfikacyjnych osób, o których mowa w art. 1-1 pkt I niniejszej ustawy, urząd może dokonać takiego zgłoszenia bez uprzedniego żądania usunięcia lub zaprzestania nadawania treści na warunkach określonych w pkt I.

„ Urząd może również powiadomić wyszukiwarki lub katalogi adresów elektronicznych, których treść narusza przepisy wymienione w pkt I niniejszego artykułu, które podejmą wszelkie stosowne środki w celu zaprzestania powoływania się na nie.

„ III. - Urząd może działać z własnej inicjatywy lub na wniosek prokuratora lub każdej osoby fizycznej lub prawnej.

„ IV. - W przypadku niewykonania obowiązku usunięcia treści lub zaprzestania rozpowszechniania treści, o których mowa w pkt I, urząd może nałożyć na osobę odpowiedzialną za naruszenie, zgodnie z warunkami określonymi w art. 42-7 ustawy nr 86-1067 z dnia 30 września 1986 r. o swobodzie komunikacji, karę pieniężną, której wysokość, określona w zależności od wagi naruszenia, nie może przekroczyć 4 % obrotu przed opodatkowaniem w ostatnim roku obrotowym, obliczonego za okres 12 miesięcy lub, w przypadku braku obrotu, 250 000 euro. Maksymalna kwota wzrasta do 6 %, jeśli naruszenie powtórzy się w ciągu pięciu lat od dnia, w którym pierwsza decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna lub, jeśli nie ma obrotu, do 500 000 euro. Niedopełnienie obowiązku uniemożliwienia dostępu do zgłoszonych adresów lub podjęcia jakiegokolwiek użytecznego środka mającego na celu zaprzestanie odsyłania do usługi internetowej komunikacji publicznej zgodnie z akapitem drugim pkt II może podlegać karze na tych samych warunkach. W tym ostatnim przypadku grzywna nie może przekroczyć 1 % obrotu przed opodatkowaniem w ostatnim roku obrotowym obliczonego za okres 12 miesięcy lub, w przypadku braku obrotu, 75 000 euro. Maksymalna kwota wzrasta do 2 %, jeśli naruszenie powtórzy się w ciągu pięciu lat od dnia, w którym pierwsza decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna lub, jeśli nie ma obrotu, do 150 000 euro.

„ W przypadku nałożenia na tę samą osobę grzywny administracyjnej zgodnie z niniejszym artykułem i grzywny karnej zgodnie z art. 459 kodeksu celnego za te same czyny, łączna kwota nałożonych grzywien nie może przekroczyć najwyższego ustawowego maksimum nałożonych kar.”

Artykuł 5

I. - Przywraca się art. 131-35-1 kodeksu karnego w następującym brzmieniu:

„ *Artykuł 131-35-1.* - I. - W przypadku przestępstw, o których mowa w pkt II niniejszego artykułu, sąd może orzec, jako karę dodatkową, zawieszenie, na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, konta dostępu do usługi platformy internetowej, określonej w art. 6 pkt I ust. 4 ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu w gospodarce cyfrowej, która została wykorzystana do popełnienia przestępstwa. Jeśli dana osoba jest recydywistą, okres ten może zostać przedłużony do jednego roku.

„ Wyrok skazujący, o którym mowa w akapicie pierwszym, doręcza się danemu dostawcy usług platformy internetowej. Począwszy od daty takiego powiadomienia i w trakcie wykonywania kary, ten ostatni blokuje konto, które zostało zawieszony i wdraża środki w celu zablokowania wszelkich innych kont, które osoba skazana może posiadać w celu uzyskania dostępu do swojej usługi oraz w celu uniemożliwienia tworzenia nowych kont przez osobę skazaną. Niezablokowanie przez dostawcę zawieszony konta podlega karze grzywny w wysokości 75 000 euro.

„ W celu wykonania kary dodatkowej, o której mowa w akapicie pierwszym, i niezależnie od art. 702-1 akapit trzeci kodeksu postępowania karnego, pierwszy wniosek o zaostrenie tej kary może zostać złożony przez osobę skazaną we właściwym sądzie po upływie trzech miesięcy od pierwotnej decyzji o skazaniu.

„ II. - Wykroczenia, za które grozi kara dodatkowa, są następujące:

„1) Wykroczenia przewidziane w art. 222-33, 222-33-2-1, 222-33-2-2, 222-33-2-3 i art. 222-33-3 ust. 2 niniejszego kodeksu;

„2) Wykroczenia przewidziane w art. 225-4-13, 225-5, 225-6 niniejszego kodeksu;

„3) Wykroczenia przewidziane w art. 227-23 i 227-24 niniejszego kodeksu;

„4) Wykroczenia przewidziane w art. 421-2-5 niniejszego kodeksu;

„5) Wykroczenia przewidziane w piątym, siódmym i ósmym ustępie art. 24 i art. 24a ustawy z dnia 29 lipca 1881 r. o wolności prasy.”

Artykuł 6

Artykuł 12 ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r. o zaufaniu w gospodarce cyfrowej zastępuje się następującymi przepisami:

„ *Artykuł 12* - pkt I. - Jeżeli jeden z jego specjalnie wyznaczonych i upoważnionych przedstawicieli stwierdzi, że usługa internetowej

komunikacji publicznej jest w oczywisty sposób przeznaczona do wykonywania czynności stanowiących naruszenia, o których mowa w art. 226-4-1, 226-18 i 323-1 kodeksu karnego i art. L. 163-4 kodeksu monetarnego i finansowego, organ administracyjny informuje osobę, której działalność polega na publikowaniu danej usługi internetowej komunikacji publicznej, o ile udostępniła ona informacje, o których mowa w art. 1-1 niniejszej ustawy, o tym stwierdzeniu, o podjętym wobec niej środku ochronnym, o którym mowa w akapicie trzecim poniżej, i wzywa ją do przedstawienia uwag w terminie 5 dni.

„ Jednocześnie organ administracyjny zgłasza adres tej osoby dostawcom przeglądarek internetowych w rozumieniu art. 2 ust. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym w celu wdrożenia środków ochronnych.

„ Osoba otrzymująca powiadomienie podejmuje niezwłocznie, jako środek zapobiegawczy, wszelkie użyteczne środki polegające na wyświetleniu komunikatu ostrzegającego użytkownika o ryzyku poniesienia szkody w przypadku uzyskania dostępu do tego adresu.

„ Ten środek zapobiegawczy jest stosowany przez okres siedmiu dni.

„ Jeżeli organ administracyjny, w stosownych przypadkach po zapoznaniu się z uwagami osoby, której działalność polega na publikowaniu danej usługi internetowej komunikacji publicznej, uzna, że ustalenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest już nieaktualne, niezwłocznie zwraca się do osób, do których skierowano powiadomienie, o natychmiastowe zniesienie środków ochronnych.

„ II. - Jeżeli osoba, której działalność polega na publikowaniu danej usługi internetowej komunikacji publicznej, nie udostępniła informacji, o których mowa w art. 1-1 niniejszej ustawy, jeżeli informacje te nie pozwalają na skontaktowanie się z tą osobą lub jeżeli pod koniec okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym pkt I, w stosownych przypadkach po przedstawieniu uwag przez tę osobę, okaże się, że ustalenie, o którym mowa w akapicie pierwszym pkt I, jest nadal aktualne, organ administracyjny może, w drodze uzasadnionej decyzji, nakazać dostawcom przeglądarek internetowych w rozumieniu art. 2 ust. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym, dostawcom usług dostępu do internetu lub dostawcom systemów przydzielania nazw domen podjęcie wszelkich odpowiednich środków w celu uniemożliwienia dostępu do adresu tej usługi oraz wyświetlenie komunikatu ostrzegającego użytkowników o ryzyku poniesienia szkody w przypadku próby uzyskania dostępu do tej usługi przez okres maksymalnie trzech miesięcy.

„ Po upływie terminu określonego w akapicie pierwszym środek mający na celu uniemożliwienie dostępu do adresu doręczenia może zostać przedłużony o maksymalnie sześć miesięcy za zgodą uprawnionej osoby, o

której mowa w pkt III. Dodatkowy okres sześciu miesięcy może zostać wyznaczony zgodnie z tą samą procedurą.

„ Do celów akapitu pierwszego dostawca systemu przydzielania nazw domen oznacza każdą osobę świadczącą usługę umożliwiającą przetłumaczenie nazwy domeny na niepowtarzalny numer identyfikujący urządzenie podłączone do internetu.

„ O decyzji tej powiadamia się, z zastrzeżeniem, o którym mowa w akapicie pierwszym pkt I, osobę, której działalność polega na publikowaniu danej usługi komunikacji internetowej.

„ Organ administracyjny może w dowolnym momencie zwrócić się do osób wymienionych w akapicie pierwszym niniejszego pkt II o zaprzestanie stosowania środków wymienionych w tym samym akapicie, jeśli okaże się, że sprawozdanie, na którym zostały one oparte, nie jest już ważne.

„ III. - Organ administracyjny niezwłocznie przekazuje żądania, o których mowa w pkt I i II, jak również adresy e-mail odnośnych usług komunikacji internetowej, wykwalifikowanej osobie wyznaczonej w jego ramach przez francuski organ ochrony danych na czas trwania jego kadencji w Komitecie. Osoba wykwalifikowana zapewnia, że środki są uzasadnione i że spełnione są warunki sporządzania, aktualizowania, przekazywania i korzystania z danego wykazu adresów elektronicznych. Może ona skierować sprawę do kolegium francuskiego organu ochrony danych, o ile jest to uzasadnione. Może w dowolnym momencie nakazać organowi administracyjnemu zaniechanie środków podjętych na podstawie pkt I i II.

TYTUŁ III
**WZMOCNIENIE ZAUFANIA I KONKURENCJI W GOSPODARCE
OPARTEJ NA DANYCH**
ROZDZIAŁ I
**NIEUCZCIWE PRAKTYKI HANDLOWE MIĘDZY FIRMAMI NA RYNKU PRZETWARZANIA
W CHMURZE**

Artykuł 7

Po art. L. 442-11 francuskiego kodeksu handlowego dodaje się art. L. 442-12 w następującym brzmieniu:

„ *Artykuł L. 442-12; - I. -* Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

„(1) »Usługa przetwarzania w chmurze« oznacza usługę cyfrową umożliwiającą dostęp do skalowalnego i elastycznego zbioru zasobów obliczeniowych do wspólnego wykorzystywania;

„(2) »Kredyt na przetwarzanie w chmurze« oznacza kwotę kredytów oferowaną przez dostawcę usługi przetwarzania w chmurze swoim użytkownikom i możliwą do wykorzystania w ramach różnych usług.

„ II. - Dostawca usług przetwarzania w chmurze może przyznać kredyt na przetwarzanie w chmurze osobie prowadzącej działalność produkcyjną, dystrybucyjną lub usługową wyłącznie na czas określony. Maksymalny okres ważności tego kredytu i warunki jego ewentualnego odnowienia po upływie tego okresu są określone dekretem Rady Stanu.

„ III. - Każdy dostawca usług przetwarzania w chmurze ma zakaz pobierania, w ramach umów zawartych przez niego z osobą prowadzącą działalność produkcyjną, dystrybucyjną lub usługową, opłat za transfer danych do infrastruktury tej osoby lub do infrastruktury udostępnionej, bezpośrednio lub pośrednio, przez innego dostawcę, z wyjątkiem kosztów migracji związanych ze zmianą dostawcy.

„ IV. Każde zawarcie umowy z naruszeniem postanowień pkt II i III podlega grzywnie administracyjnej, której wysokość nie może przekroczyć 200 000 euro w przypadku osoby fizycznej i 1 mln euro w przypadku osoby prawnej. Maksymalna grzywna wzrasta do 400 000 euro w przypadku osoby fizycznej i 2 mln euro w przypadku osoby prawnej, jeśli naruszenie powtórzy się w ciągu dwóch lat od dnia, w którym pierwsza decyzja o ukaraniu stała się ostateczna.”

ROZDZIAŁ II

INTEROPERACYJNOŚĆ USŁUG PRZETWARZANIA W CHMURZE

Artykuł 8

I. - Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

1) „ Usługa przetwarzania w chmurze” oznacza usługę określoną w art. L. 442-12 ust. 1 pkt I kodeksu handlowego;

2) „ Zasoby cyfrowe” oznaczają wszystkie elementy w formacie cyfrowym, do których użytkownik usługi przetwarzania w chmurze ma prawo użytkowania, w tym aktywa, które nie są objęte zakresem jego stosunku umownego z usługą przetwarzania w chmurze. Zasoby te obejmują dane, aplikacje, maszyny wirtualne i inne technologie wirtualizacji, takie jak kontenery;

3) „ Równoważność funkcjonalna” oznacza minimalny poziom funkcjonalności zapewniany w środowisku nowej usługi przetwarzania w chmurze po migracji, tak aby zapewnić użytkownikom możliwość korzystania z podstawowych elementów usługi na tych samych poziomach wydajności, bezpieczeństwa, odporności operacyjnej i jakości co pierwotna usługa w momencie rozwiązania umowy.

II. - Dostawcy usług przetwarzania w chmurze zapewniają zgodność swoich usług z zasadniczymi wymogami:

(1) Interoperacyjność, w bezpiecznych warunkach, z własnymi usługami użytkownika lub z usługami świadczonymi przez innych dostawców usług przetwarzania w chmurze dla tego samego rodzaju funkcji;

(2) Możliwość przenoszenia zasobów cyfrowych, w bezpiecznych warunkach, do własnych usług użytkownika lub usług świadczonych przez innych dostawców usług przetwarzania w chmurze obejmujących ten sam rodzaj funkcji;

(3) Bezpłatne udostępnianie użytkownikom i zewnętrznym dostawcom usług wyznaczonym przez tych użytkowników zarówno interfejsów programowania aplikacji niezbędnych do wdrożenia interoperacyjności i przenoszenia, o których mowa w ust. 1 i 2, jak i wystarczająco szczegółowych informacji na temat danej usługi przetwarzania w chmurze, aby umożliwić użytkownikom lub zewnętrznym dostawcom usług komunikację z tą usługą.

Artykuł 9

I. - Urząd regulacyjny ds. komunikacji elektronicznej, poczty i dystrybucji prasy określa zasady i procedury wdrażania wymogów, o których mowa w art. 8 pkt II, w szczególności poprzez wydawanie otwartych specyfikacji interoperacyjności i przenośności. W tym celu urząd może zwrócić się do jednej lub kilku organizacji normalizacyjnych o przedstawienie jej propozycji.

Urząd może również określić treść i sposób wdrażania wymogu, o którym mowa w tym samym art. 8 ust. 3.

II. - Dostawcy usług przetwarzania w chmurze wypełniają obowiązki, o których mowa w art. 8 pkt II, określone, w stosownych przypadkach, w decyzjach urzędu, o którym mowa w niniejszym punkcie I, w terminie wyznaczonym przez ten urząd.

Publikują one i regularnie aktualizują referencyjną ofertę techniczną interoperacyjności, określającą warunki zapewnienia zgodności ich usług z powyższymi zobowiązaniami.

III. - Dostawcy usług przetwarzania w chmurze, których usługi składają się ze skalowalnych i zmiennych zasobów obliczeniowych ograniczonych do elementów infrastruktury, takich jak serwery, sieci i zasoby wirtualne niezbędne do działania infrastruktury, bez zapewniania dostępu do usług operacyjnych, oprogramowania i aplikacji, które są przechowywane, przetwarzane lub wdrażane na tych elementach infrastruktury, podejmują kroki w ramach swoich uprawnień w celu ułatwienia funkcjonalnej równoważności w korzystaniu z usługi docelowej, jeżeli obejmuje ona ten sam rodzaj funkcji.

IV. - Warunki stosowania niniejszego artykułu zostaną określone w dekrete.

Artykuł 10

I. - Urząd regulacyjny ds. komunikacji elektronicznej, poczty i dystrybucji prasy może, w sposób proporcjonalny do wymogów związanych z wykonywaniem jego zadań i na podstawie uzasadnionej decyzji:

(1) Gromadzić od osób fizycznych lub prawnych świadczących usługi w chmurze informacje lub dokumenty niezbędne do zapewnienia, że osoby te wypełniają obowiązki, o których mowa w art. 8 pkt II oraz art. 9 pkt II i III;

(2) Przeprowadzać ankiety wśród tych samych osób.

Ankiety te są przeprowadzane zgodnie z warunkami określonymi w art. L. 32-4 pkt II-IV oraz w art. L. 32-5 kodeksu poczty i łączności elektronicznej.

Urząd zapewnia, że informacje zebrane zgodnie z niniejszym artykułem nie zostaną ujawnione, jeśli są chronione tajemnicą, o której mowa w art. L. 311-5 do L. 311-8 kodeksu stosunków między społeczeństwem a administracją.

II. - W przypadku braku porozumienia co do warunków wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt I niniejszego artykułu, spory mogą być kierowane do urzędu regulacyjnego ds. komunikacji elektronicznej, poczty i dystrybucji prasy na warunkach określonych art. L. 36-8 kodeksu poczty i łączności elektronicznej.

Uzasadniona decyzja urzędu określa techniczne i finansowe warunki realizacji wyżej wymienionych obowiązków.

III. - Urząd regulacyjny ds. komunikacji elektronicznej, poczty i dystrybucji prasy może, z własnej inicjatywy lub na wniosek ministra cyfryzacji, organizacji zawodowej, upoważnionego stowarzyszenia użytkowników lub każdej zainteresowanej osoby fizycznej lub prawnej, karać naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 8 pkt II oraz art. 9 pkt II i III, które zaobserwuje ze strony dostawcy usług przetwarzania w chmurze.

Uprawnienie do nakładania kar jest wykonywane na warunkach określonych w art. L. 36-11 kodeksu poczty i łączności elektronicznej. W drodze odstępstwa od przepisów akapitu dziesiątego, jedenastego i dwunastego pkt III niniejszego artykułu, ograniczony zespół urzędu, o którym mowa w art. L. 130 tego samego kodeksu, może nałożyć na

danego dostawcę usług przetwarzania w chmurze karę pieniężną, której wysokość jest proporcjonalna do wagi naruszenia i wynikających z niego korzyści, ale nie może przekraczać 3 % obrotu z wyłączeniem podatków za ostatni rok obrotowy, za który zamknięto rachunki. Stawka ta może zostać zwiększona do 5 %, jeśli naruszenie powtórzy się w ciągu 5 lat od dnia, w którym pierwsza decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

TYTUŁ V **UMOŻLIWIENIE PAŃSTWU SKUTECZNIEJSZEJ ANALIZY ROZWOJU RYNKÓW CYFROWYCH**

Artykuł 17

W art. L. 324-2-1 pkt II kodeksu turystycznego wprowadza się następujące zmiany:

(1) Zdanie pierwsze akapitu pierwszego brzmi następująco: „ W gminach, które wdrożyły procedurę rejestracji, o której mowa w art. L. 324-1-1 pkt III, gmina może, do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wynajęto umeblowane zakwaterowanie turystyczne, zwrócić się o przekazanie danych w taki sposób, aby umożliwić jej monitorowanie przestrzegania obowiązków określonych w tym samym artykule do jednej organizacji odpowiedzialnej za gromadzenie takich danych drogą elektroniczną od osób wymienionych w I.” oraz skreśla się zdanie drugie tego samego akapitu;

(2) W akapicie trzecim wyrazy: „określa częstotliwość i ustalenia techniczne dotyczące przekazywania informacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego pkt II” zastępuje się wyrazami: „wyznacza jedną organizację, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego pkt II, i określa charakter danych, o których mowa w tym samym akapicie, okres ich przechowywania, czasy reakcji, częstotliwość i procedury techniczne ich przekazywania” oraz wyrazy: „osoby, o której mowa w pkt I, do udzielania odpowiedzi na wnioski gmin” zastępuje się wyrazami: „osób, o których mowa w pkt I, do wypełnienia obowiązku przekazania danych temu samemu organowi”.

Artykuł 36

I. - Art. 2 wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2024 r. Jednakże postępowania już wszczęte w dniu 31 grudnia 2023 r. będą nadal podlegać przepisom art. 23 ustawy nr 2020-936 z dnia 30 lipca 2020 r. w brzmieniu obowiązującym w tym dniu.

II. - Art. 442-12 pkt III kodeksu handlowego w brzmieniu wynikającym z art. 7 niniejszej ustawy stosuje się do dnia 15 lutego 2027 r.

III. - Art. 8, 9 i 10 stosuje się do dnia 15 lutego 2026 r.

IV. - Art. 11 i 31 wchodzi w życie w dniu 24 września 2023 r.

V. - Art. 22 pkt III lit. C), w zakresie, w jakim dotyczy kary nakładanej w przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych, art. 23, 24, 25, z wyjątkiem jego pkt I, II i III, art. 26, art. 28 z wyjątkiem jego pkt II oraz art. 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36 wchodzi w życie w dniu 17 lutego 2024 r.

VI. - Art. 22 pkt II lit. C), w zakresie, w jakim dotyczy systemu odpowiedzialności przyjmujących, o którym mowa w art. 6 pkt IIa ustawy nr 2004-575 z dnia 21 czerwca 2004 r., ma zastosowanie do dnia 16 lutego 2024 r.

VII. - Art. 17 wchodzi w życie w dniu określonym dekretem i nie później niż w ciągu 12 miesięcy od opublikowania niniejszej ustawy.